

מסורת הש"ס

(א) מדות פרוק ד משנה ו' ח',
(ב) פ"א ותוכו, (ג) [וע"ע תוס'
סוכה ה: ד"ה בשליש], (ד) [שם
כז: א], (ה) [לפנינו איחא גורחא],
(ו) [ג"ל שלוש ושלשים].

תורה אור השלם

1. וְהָיְתָה אִשָּׁר בְּנֵה הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֵמָה לֵךְ עִשִּׂים אִמָּה
 אֶרֶב וְעִשִּׂים רָחֵב
 וְעִשִּׂים אִמָּה קִמָּה
 מְלִכִּים א ו ב
 2. וְאֶרְבָּעִים אִמָּה הָיָה
 הָיְתָה הָאָה הַהֵיכָל לִפְנֵי:
 מְלִכִּים א ו ב
 3. וּלְפָנֵי הַדְּבִיר עִשִּׂים
 אִמָּה אֶרֶב וְעִשִּׂים אִמָּה
 רָחֵב וְעִשִּׂים אִמָּה קִמָּה
 וְעִשִּׂים קִמָּה וְעִשִּׂים
 מִזְכָּה אִמָּה מְלִכִּים א ו ב
 4. דְּבִיר בְּתוּךְ הָיְתָה
 מִסְּתִמָּה הָכֵן לַחֲתוּן עִם
 אֵת אֶחָד בְּרִית
 מְלִכִּים א ו ב

גליון הש"ס

גם' המש סקראות בתורה
אין להם הכרע. עין ירושלמי
פרק אין מעמידין:

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה קחשיב ליה
לדריש: (ב) ד"ה סתל
ס' י"א אמה לבד רוחב
טובי הסומה כ"ל ומיכת
ביפת גמחה:

תום' ישנים

[illegible]

פ'ר ב'רובא דמאמרין פ'ק'ר
 ל'דברי האומר פ'ר יו"ט כ'ר'
 לו י'ין עושה כ'ר' י'ט' אחי' אל'
 תמורה דל' דח'י שבת ותימ'ה'
 פ'יט' ענא' לשט'ט' הפסח וי'ת'
 כ'ן כש'ל ע'ר' פסח וי'ת' כ'ש'ת'
 אי'נ' ק'ר'י'ב' דל' דח'י שבת וי'ן'
 א'ח'י' כ'ן אל' נ'ס' אי'ל' ע'ל א'ה'
 פסח א'ש'י' דל'ח' י'מ'נ'ן ע'ל נ'ש'י'
 ל'ר'י'ת' ל' ד'מ'ת'ת'ת' תמורה וי'ן'
 קוד'ס ש'י'ט'ט' הפסח י'ר'ע'ה וי'ן'
 ש'ק'ר'ב ע'ס פסח וי'ל' דל' קל'ח'
 וי'ת'ה' ה'י'ל' ע'ל נ'ג'ל'ח' ונ'ד'ה' ת'

הוציאו לו פרק חמישי יומא

למנוע לבדו. לילך אלל הכותל הנפשוני כל אורח ההיכל וכל שעה
ענינו מונות ממים קדשי הקדשים דרך הפרפה שנגדו: ור' יוסי
אמר לך חביבין ישראל שלא להזיין בכתוב לשלום. אלא כל אחד
ואחד מחסלן על ענין שחבר אשר ידעו איש נטו לרגו ופסח במו

אל היות הוה (מלכס ח מ) הלך
משהי מאניס. בגדיו משמירין מעשן
המטורה ששהיך את היתול: **ערקסין**.
לשון פנים ותוך הוה ק' ראימי
בצחלמוד ירושלמי וראמי לדבר
מחסידיס הראשונים היו מכניסין
פירמוהין דרך ערקסמין כדי לתיכס
בצמקס (נכוס דף לה): **דדיר**.
שסרקס לשון קריתס פנים הוה: **דדיר**.
היא המחזיה. לפני הדביר חלל בית
קדשי הקדשים שהוא לפנים מן
המחזיה: **קחשיב** (ה) לדדיר. למקום
המחזיה לבד מן הששיס: **רוכל**
אולס. רוחל המיון לנטיס רוחס
הסוד והאסקופה ולמעלה מגובה
יפת הפחה עיני החומה שעולה
ע"ה ק' אמה לבד רוחס יפת החלל
שהיך א' אמה לבד רוחס (י) יפת
עובי החומה: **והפא שש**. יגיע
שסחורי בית הכפרת: **היכי קאמר**
קרא. מי ארמירין היך ודביר בתוך
הבית מחזיה עשה שמפסקת בתוך
הבית: **מפנייה הכין**. ולפנים מחזיה
מחזיה הכין מקום חללה והומיט
לחת שס את הארון אלנאם דביר
גופיה לאו מקדושים פנים הוה:
גופי דילמא ה"ק ודביר בתוך הכית
מפנייה. דמקום הדביר גופיה
משל פנים הוה ואותו הכין לחמו
שס בנאותה נכיסה את הארון: **אין**
לסס הכרע. לדעת היכן הן נטוין:
שס

יעשרים אמה קומתו. ושלשים אמה קומתו היינו ש' המורה פירוש (דף ע"א) פרק

למעול להדיא ורבי יוסי אמר לך חביבין
ישראל שלא הצריכין הכתוב לשלוח ור' יהודה
נמי ניעול בין מגורה לכותל משחרי מאניה
א"ר נתן אמה טרקסין לא הכריעו בו חכמים
אי כלפנים אי כלחוץ מחקיף לה רבינא מ"ט
אילימא משום דכתיב ויהבית אשר בנה
המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים
רחבו ושלשים אמה קומתו וכתיב וארבעים
באמה היה הבית הוא ההיכל לפני וכתיב
ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים
אמה רוחב ועשרים אמה קומתו ולא ידעינן
אמה טרקסין אי מהני עשרים ואי מהני
ארבעים ודילמא לא מהני עשרין ולא מהני
ארבעין וחללא קא חשיב כותלים לא קא חשיב
תדע דכל הויא דקא חשיב כותלים חשיב ליה
לדידיה ⁶דנתן א"ההיכל מאה על מאה ברום
מאה כותל אולם חמש והאולם אחת עשרה
כותל ההיכל שש ⁷וארכו ארבעים אמה ואמה
טרקסין וכ' אמה בית קדשי הקדשים כותל
ההיכל שש והתא שש וכותל התא חמש אלא
קדושתיה אי כלפנים אי כלחוץ והיינו דאמר
רבי יוחנן בעי יוסף איש הוצל יודביר בתוך
הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון
ברית ה' איבעיא להו היכי קאמר קרא ודביר
בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם או דילמא
הכי קאמר ודביר בתוך הבית מפנימה ומי
מספקא ליה והתניא איסי בן יהודה אומר
⁸חמש מקראות בתורה אין להן הכרע
שאת

[illegible]

אז לא היה מספקה? לא לא היו ענדי
לד עמס סודר (שגמול מיוחד לדילמה)
לעומת ירל כי פשוט יגמס עס (כדי)
מקטיר בחוק. ריכ"א: עובד חמי פרוס
או קדיש הקדשים לא היו ידען דמל
(י.ד. 1.2)
חביבין ישראל עלה הררין הכחוי לש
לדרכים כחל חמי חסידים יטעו
הכחוי לשלם עמס הכחורים עמל
אל יחידה היה נכנס בגדל נר פמיס
מ"י: עיורול בין המטרס לבין
דלחר עלה היה פרוס חמי חרין
הכרע יר. גכית (דף 46). ונכפדים

נב.

מז א מ"י פ"ד מהלכות בית
הבחינה הלכה ג:

רבינו חננאל

היו ימים אשר כל חביון
 שיראל שלש הערבות הן
 חלה תראה כי בכל
 השנה הצריח ירד לכן
 בבקשות שלח הקשת הרומים
 הבחור המצוטט, כי בשנה
 הבאה אל הקרש לרבוש
 שירא שירא העני המניח,
 ויורה רוצה לנסו, בדמתי
 נחמה על אחר לשון נשמע
 קולו כבואו אל הקרש לה
 ובצאתו אל מות, ועכשיו
 בינו חשבוני כבואו ללחם
 ולפנס ולחם אל הצריח לה
 המעיל, לפניך אל חישני
 וקאמרי כי ירודה, איך
 נתן חלה טרפני אל הכרוע
 כי חבני אל כלפני אל
 נאחתי, ושפטה היא.
 וקדוש קדוש וזו האם
 אני ועד אל בקרשת החיל
 אל בקרשת קדש
 הקרשת היא, והיני את
 ויחני כי ירוש אל חול.
 ודברי חובת חובת
 מפניהם וזו היני שפטה
 ודברי חובת חובת מפניה
 חובת לחתן ש אל ברתה, אל
 משפט שדברי חובת
 וזלמה חובת קאמר, ודברי
 חובת מפניה חובת לחתן ש
 חובת ברתה, אל
 ומשפטם, ואמרני מושפט
 חובת לוסק איש חובת שפטה
 ודראי איש חובת
 וירודה אומר, וקדו
 כלבד אין חובת חובת
 חובת

(א) נראה דל"ל דמשמע דמקום
הדבור נופים הוא מצפנים.

ס' 'שנים (הענין)

[illegible]

תלמוד לימור אשר לו הכתוב
שנה עליו לעבד, וא"ת ח"מ
דלו שני לעבד כשל נכור
וילן שליש כשל אחי הכהנים
למזבח י"ל דטסי משמע לו
שני לו מחש חלעב כשל
נכור, ת"ר:

מספיק ליה קדושתיה
לחזון ולכן ענד שמי מרוכת.
ולר יוסי לא מספיק ליה לכך
לא ענד אלא חדא אכל לא
דעין לידיה קדושתיה לא
בלשים לא לחזון ולרנן נמי
קדשי הקדשים ו"ח" נשלח
לגד חן למה לא יעשה מה
דדי אשה דלקמן וז"ל הים
נובה הבנין ולקצר בחלל היכל
דדי הים ושלונחא היא ב"ב

איש נגע לבנו וגי' ואין נראה
אם כפירוש ר"ח שלא להזכיר
שמות שלהם להודיע שהוא נא
עצמו כל כך חזי' ע"ל להדיא.
ולן הכריז יוסי אי נמי להריז יוסי
א: חמשה מקראות אין להם
י' את כספן לא חנן לו נשך

א. ז'ל אלמנן בקסת. ב. ז'ל שלח עייל בקדוץ תיבהרי.